

Průběh
učiva
53

Březen 2017

Cesta po Evropě a Asii

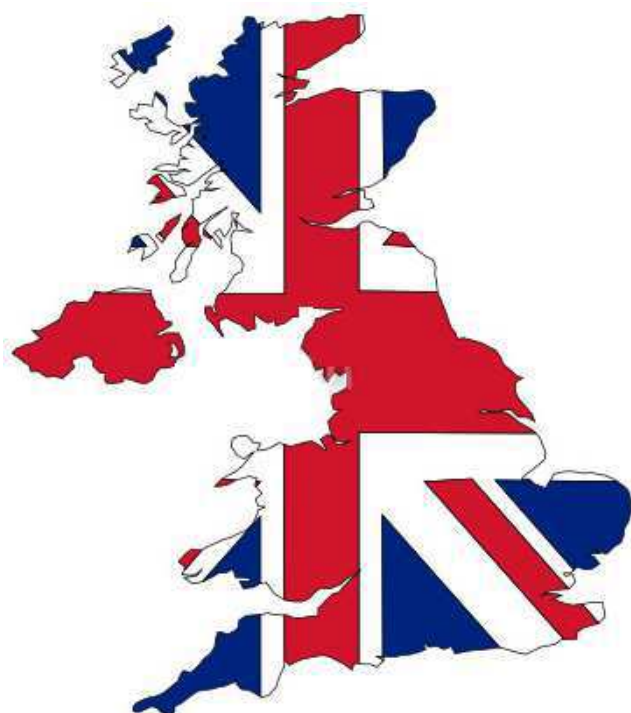
Díl 3.

Velká Británie (Anglie) a Rusko

V minulém díle jsme navštívili Španělsko a Irsko. Je tedy čas pokračovat dále.

Velká Británie

(Spojené království Velké Británie a Severního Irska)

Po návštěvě Irska jsme dopluli do Velké Británie, a jelikož Irsko je jen kousek, tak nám cesta netrvala ani hodinu. Připluli jsme do **londýnského přístavu** kolem deváté hodiny ráno a přivítala nás *spousta racků*.

Když jsme se blížili k přístavu, z dálky jsme viděli **Tower Bridge**. Myslím, že každý z vás tento pojem alespoň jednou slyšel. Na most jsme se ale šli podívat až k večeru.

Mezitím jsme se rozhodli navštívit **Big Ben**. O této památce jste také určitě slyšeli, ať už v hodině angličtiny anebo v televizi. Zajímavostí je, že **Big Ben je pouze jméno zvonu**. Spousta lidí označuje Big Benem celou věž.

Je to opravdu překrásná stavba a dojem z ní nezkaží ani typický *anglický déšť*. *Hodiny na věži* byly ve své době největšími hodinami světa a *jsou schopny odbít první úder každou celou hodinu s přesností jedné sekundy!* Mechanismus hodin byl dokončen roku 1854, ale vlastní věž byla dokončena až několik let poté.

Poté jsme se mohli kochat krásným výhledem z **London Eye**. Toto *kolo* je vysoké 135 m a jeho kabinky jsou dost velké na to, aby se zde mohl konat malý svatební obřad.

Byla tma a konečně jsme vyrazili na *Tower Bridge*. Již z dálky jsme viděli, jak *krásně svítí*. *Prožitek* to byl vsutku *mystický*.

V Anglii se nachází světoznámá **Oxfordská univerzita**. Byly sice zrovna prázdniny, ale moc mě zajímalo, jak univerzita vypadá. Vlastně se dá říci, že *téměř celé město Oxford je jedna velká univerzita*. *Vstupy* do univerzitních prostor *jsou velmi často za poplatek*.

Ani jsme si neuvědomili, že nám návštěva Oxfordu může zabrat celý den. A to jsme se chtěli podívat ještě na **Kamelot** nebo **Buckinghamský palác**. Čas nás tlačil, a tak jsme se vydali metrem zpět do přístavu. Odpluli jsme v devět hodin večer.

Ve svém vyprávění z cest teď přeskočím návštěvu **Belgie, Nizozemí, Dánska, Norska, Švédska, Litvy, Estonska a Finska**.

Rusko

(Ruská federace)

Všichni jsme očekávali, že v Rusku bude *zima*. Proto nás nepřekvapilo, že nás tam přivítal studený vítr.

Prvním místem, které jsme navštívili, byla **Kronocká přírodní biosférická rezervace** rozkládající se *kolem Kronocké sopky*. Tato rezervace vám představí celý region Kamčatky v celé své kráse. Můžete zde spatřit *lávové pole, jehlové lesy, neživé ledové pouště i nekonečnou tundru*. Dominantou krajiny je **Kronocká sopka**.

Na úpatí sopky se rozkládá obrovské jezero.

V okolí se dále nachází **Údolí smrti** (přírodní plynová komora), **Údolí gejzírů**, největší je obří jeskyně,

ze které vytryskne v jednom momentě 60 tun vroucí vody.

Druhé místo bylo **pohoří Altaj**, které je považováno za nejvyšší v *Sibíři*.

Leží na pomezí čtyř obrovských států - Ruska, Číny, Kazachstánu a Mongolska. Nádherným krajem s divokou přírodou protéká stejně divoká řeka jménem **Katuň**, známá neskonalou krásnou azurovou vodou.

Potom nás čekala cesta do *Moskvy* a spánek.

Druhý den jsme jeli k jezeru **Bajkal**. Je opravdu obrovské. V době našeho příjezdu nebylo ještě úplně rozmrzlé. **Když Bajkal rozmrzává, led praská a vytváří ledové útvary.** Ty pak díky odrazu vody **vypadají, jako by byly z tyrkysu.**

Odjíždíme na **Palace Square** (rusky Дворцовая площадь – čte se dvorcovaja ploščad'), obrovské náměstí se **Zimním palácem**.

Naprostu nechápu, proč nejde na takovém místě sehnat **Ruskou zmrzlinu**, ale i s předraženou kopečkovou bylo skvělé sednout si na obrubník a sledovat **čilý ruch, pouliční umělce, kočáry rotující kolem** a relaxovat.

Rádi bychom zůstali déle, ale to nešlo. Cesta nás vedla dále.

Do Mongolska bychom se však lodí nedostali, takže v plavbě jsme bohužel pokračovat nemohli...

NA SHLEDANOU PŘÍŠTĚ :-D

Anna Zámečníková, 9. B

CESTA K DOMOVU

Vsadím se, o co chcete, že nemáte páru o tom, co všechno můžete zažít cestou do školy ...

Nabízím zážitek, na který nikdy nezapomenu.

Je úterý, skončila nám poslední hodina a já spěchám na autobus. Ach jo, ujel mi. Půjdu pěšky. Snažím se vybrat tu nejkratší cestu a procházím kolem našeho starého bytu. Najednou mě ovanou příjemné vzpomínky. Jak jsem se učila hrát fotbal, jezdit na kole a spousta dalších věcí.

Ale přišlo mi to tam nějak zvláštní. Záhonek, na kterém jsme si se sestrou vždy hrály a domácí nám nadávala, že jí šlapeme po květinách, okusoval zajíc. Stromy, které mi jako malé holčičce připadaly jako vzrostlí muži, kteří si hrají s větrem, teď byly jako děti, se kterými si hrál vítr. Vlastně všechno bylo tak nějak menší. Fotbalové branky, okrasná třešeň i lavičky před panelákem byly menší.

Cestou, kterou jsem chodila jako malá holčička, šla téměř dospělá žena. Tudy jsem kráčela i svůj první školní den, za ruku mě držela máma a říkala mi, ať se nebojím.

Procházela jsem kolem míst, kde jsem vyrůstala, kolem oken porodnice, kde jsem strávila první dny svého života. Vrátila se mi vzpomínka na první rozbité koleno ...

Šla jsem cestou svého dětství. A to vše jen proto, že mi ujel autobus. :-) :-)

Barbora Vysloužilová, 8. C

SVÁTEK

*Každý den můžeme slavit,
vždy má totiž někdo svátek.
Sranda bude jako v pátek,
prostě se chceme bavit.
Přineseme malý dárek,
začne skvělá párty.
Rozdáme si třeba karty.
Mnoho jmen je v kalendáři,
nezaniknou, neshoří.
Jako rybky v moři plují
a v něm i jméno mé.*

ČAS			
 ROK	 MĚSÍC	 DEN	 HODINA
 LEDEN	 ÚNOR	 BŘEZEN	 DUBEN
 KVĚTEN	 ČERVEN	 ČERVENEC	 SRPEN
 ZÁŘÍ	 ŘÍJEN	 LISTOPAD	 PROSINEC
 NAROZENINY	 SVÁTEK	 PRÁZDNINY	

Verča Néblová, 8. C

NA CO SE PTÁME RODIČE

Když jsme malí, tak se samozřejmě ptáme na věci, kterým vůbec nerozumíme.

Ptáme se na úplně blbosti nebo nesmysly.

Dnes jsme starší a většinu těchto věcí už víme, a proto řadu dotazů nepokládáme.

Jsme víc samostatní a pochopitelně nepotřebujeme tolik rad od rodičů.

Hodně dětí se ptá táty, kde je máma, protože si myslí, že projevuje víc lásky a mohou k ní být více upřímní než k tátovi. Ale to nemusí být vždycky pravda.

Třeba já žiji jenom s tátou. Hodně věcí jsem probírala právě s ním. Chvilí trvalo, než jsem si zvykla mít vedle sebe tátu a brácha. Dnes jsem tomu ráda, že to tak je.

Adéla Jorňíčková, 8. A

NE TEĎ, ale *někdy určitě ...*

Přiznám se, že o své budoucnosti přemýšlím každý den. Napadá mě hodně věcí.

Jednou z nich je samozřejmě se vdát. Takhle podle mě uvažuje skoro každá dívka.

Samozřejmě s tím se objevují další otázky týkající se dětí. Já bych si přála dvě krásné holčičky a jednoho chlapečka. Chtěla bych adoptovat černouška.

Přemýšlím o dalším milionu dalších věcí, které bych chtěla zažít.

Mým přáním je bydlet v zahraničí. V Madridu nebo NYC. Víím, že ještě nejsem dospělá, jsou to moje představy a sny. Spousta lidí si může říct, že jde o dětské sny.

Přesto bych chtěla realizovat vše, o čem teď píšu. A jednou poslat pohlednici, na které bude moje rodina a náš dům ve Washingtonu.

Viktorie Nečasová, 8. A

JARO, VÍTEJ!

První jarní větřík hladí zelenou trávu, ve které svítí kvítky. Motýli a včely se rozhodují, kdy vyletět a roztáhnout křídla. Dokonce i ptáci se k nám začínají vracet, aby zazpívali nové písničky, které si přinesli z konců světa. Stromy jsou pyšné na pupeny a těší se na svůj nový šat.

Jaro je šťastné období, konečně vytlačí zimu. Probudí se zvířata, děcka vyběhnou ven a den bude dlouhý. Zima odešla a přichází **první jarní den**.

Marta Karafiátová, 8. C
Jasna Žáčková, 8. C

Jarní vánek

Jarní vánek všechny vítá,
všechny volá – pojdte ven.

Žádný sníh už nelítá,
je to jako krásný sen.

Odhoďme už sněhule
a pojdme se ven bavit.

Jaro je ta střední cesta
mezi horkem a zimou.

Není třeba ani vesta,
na jaře dny rychle plynou.

Jaro je plné radosti,
vše je ve světle jasném.

Nedělejte si starosti,
každý je na jaře vesel.

Verča Néblová, 8. C

KOUZLA, ČÁRY, MAGIE

Kouzla jsou všude, skrývají se v proplovajících mracích na obloze, ve večerním svitu slunce, dokonce i ve zpěvu ptáků, kterým dělá doprovod větřík vonící květinami.

Kouzla nechybí ani v mocné magii úplňku, který je obklopen malými jiskřičkami obalenými v naději. V naději, že svět se může zlepšit a nabrat směr míru a laskavosti k sobě rovným.

Nekonečno skrývá tajemství a otázky, na které neznáme odpověď a možná ji nikdy ani nenajdeme.

Každý den nás provázejí kouzelné malé i velké příběhy lidí. A z nich se skládá náš svět.

Magie - klíč ke dveřím ...

Kouzla skutečně existují, ale největší kouzlo se skrývá v nás. Každý ho v sobě nosíme. Může růst a sílit. Záleží jen na nás, zda ho v sobě dokážeme vidět. Můžeme ho "rozdávat" ostatním a žít onen kouzelný život, který si vlastně všichni přejeme.

Marta Karafiátová, 8. C

VALENTÝN

**Svátek, který láskou plane,
něco se má stát a stane.**

**Vyrob třeba srdíčko,
napiš pěkné slovíčko.**

**Řekni, že ji rád moc máš,
že budeš při ní vždycky stát.**

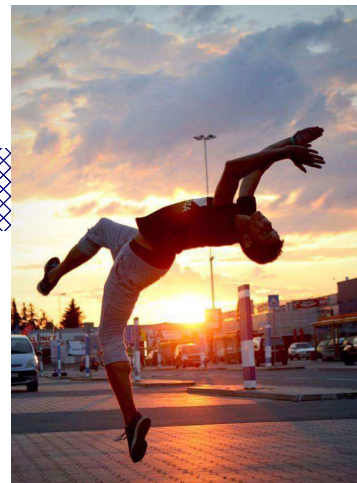
**Někdo lásce dárek dá,
políbení od ní má.**

Verča Néblová, 8. C

Michal Hala Wolfii

Rozhovor vedl a zaznamenal **Michael Pospíšil** TRACEUR 74, 8. C

→ **PROČ** právě **parkour**?

Už jako **menší kluk** jsem **miloval lezení po stromech a přes různé překážky**, které město nabízelo.

Parkour jsem zvolil, jelikož **mě naplňuje a rozvíjí mé pohybové schopnosti**.

→ **ŽIVOTOSPRAVA** (stejná, zvláštní, jiná)?

Osobně nemám **nijak zvláštní životosprávu**. Jelikož trénuji denně a moje **klouby dostávají dosti zabrat**, snažím se **pravidelně jíst** a také beru **kloubní výživu**. **Naopak piji dosti energetických nápojů, což bych chtěl do budoucna omezit**.

→ **OMEZENÍ VĚKEM** (tedy od kdy – do kdy)?

Myslím si, že zde **není nijaké omezení věkem**. **Je to velice individuální podle stylu tréninku a v jaké je člověk kondici**. Zakladatel **parkouru** David Belle má nyní 43 let a stále od něj vídávám videa, ve kterých podává **skvělé výkony**. Jelikož je **na parkour potřeba i fyzická síla**, řekl bych, že **nejvíce výkonné období v parkouru je něco mezi 18 až 25 lety, ale toto může být dosti individuální**.

→ **CÍLE, METY, SNY...**

Mým snem je **stát se Red Bull atletem, jezdit po celém světě a inspirovat lidi k pohybu**.

V **parkouru** nejsou žádné mety. **Parkour** atleti v dnešní době **vymýšlejí vlastní pohyby** a je **na každém z nás, kam až jsme ochotni zajít, abychom se daný pohyb naučili**. Každý má svůj vlastní cíl. **Často je to osobní výzva něco přeskočit nebo naučit se nějaké salto**.

→ **Jaký má V L I V N A O S O B N O S T ?** Jak tě **parkour** ovlivnil?

Na moji osobnost má **parkour** vliv veliký. Dá se říct, že *se stal mým životním stylem*. Ovlivnil mě hlavně ve **způsobu myšlení, překonávání strachu a překážek**. V životě se člověk potýká **denně se spoustou problémů** a **překážek, které musíme zvládnout**. Takovou překážkou bylo i nové salto, které jsem se již naučil, měl z něj strach a zvládl jej. **Člověk se naučí pohybovat ve stresových situacích a naučí se je zvládat a stejně tak je to i s problémy v životě. Stojí přede mnou překážka a já si řeknu, že ji zvládnu stejně tak, jako jsem zvládl ty překážky na tréninku. Tímto se posouvám psychicky dále a lépe se vypořádávám s životem samotným.**

→ **B U D O U C N O S T** **parkouru** ? Jak ovlivnil tvoji budoucnost?

Moji budoucnost **parkour** ovlivnil hodně, jelikož se chci stát **profesionálním** atletem a účastnit se **soutěží** po celém světě.

→ Které **parkourové** **PRVKY** jsou **PRO TEBE NEJ-** (zajímavější, těžší, lehčí, oblíbenější ...)?

Momentálně je to nejspíše **cast gainer**, který u mě díky své **náročnosti** dominuje. Nicméně největším problémem byl **low double backflip**, neboli dvojité salto vzad z malé výšky. Hlavním problémem je především **psychika - strach**, ale také je potřeba mít na toto salto **značnou sílu**, aby bylo možné co nejvíce vyskočit a následně co nejrychleji „zabalit“. **Je zde potřeba opravdu rychlá rotace a při sebemenší chybě nastává velice nepříjemný dopad. Toto salto mi dává stále dosti zabrat.**

→ **Ú R A Z Y** spojené s **parkourem** ? Tvůj nejhorší úraz?

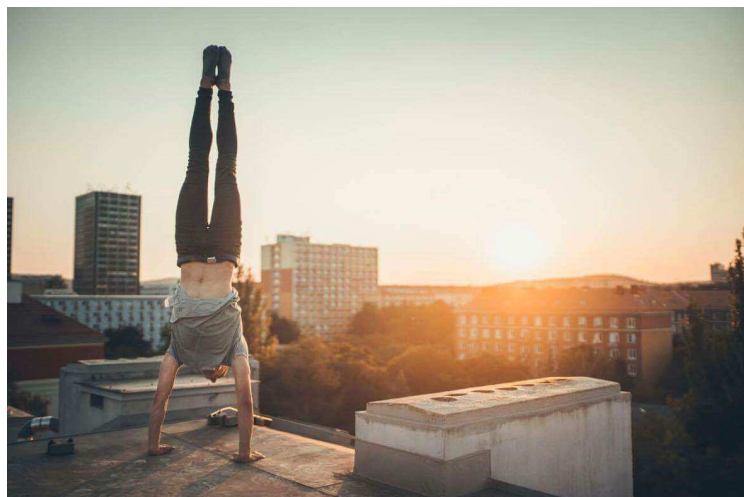
Každý sport nese občasné úrazy. V **parkouru** jsou **nejčastější problémy s kotníky a koleny**, ale **při špatném dopadu to mohou odnést i ruce či záda**. **Je dobré zesilovat své tělo celkově, což značně zmírňuje riziko úrazu**. Mým nejhorším úrazem byl nejspíše **vykloubený loket**, když jsem si při pádu přilehl nataženou ruku.

→ **Jak se Z D O K O N A L U J E Š ?**

Velikou zásluhu na mém zdokonalování má především **každodenní čtyřhodinový trénink**. **Dále mě nejvíce posouvá motivace být lepší a lepší. Sleduji videa na YouTube, kde mám své oblíbené atlety, kteří mě inspirují a motivují**. Největší roli zde hraje **psychika**, protože **pokud má člověk neustálý strach z pádu, zasekne se na základních saltech a nebude se moci posunout dále**.

→ **Jaký POHLED mají RODIČE ? Co bys řekl rodičům, kteří brání dítěti povolit tento druh sportu?**

Moji rodiče mě nikdy v tomto nepochopili, ale dávají mi prostor k tréninku, i když podpora z jejich strany moc není. Je jasné, že **každý rodič má strach o své dítě**, ale rozhodně by mu neměl bránit v tom, co chce dělat. **Parkour** skvěle rozvíjí pohyb i myšlení. Určitě by měli dávat pozor, jak jejich dítě trénuje. **U začínajících parkouristů** nastává nejčastěji problém, že chtějí ihned skákat salta, jak je vidí na videu, a to je doba, kdy se objeví nejčastěji úrazy. **Postupný trénink je velice důležitý**, a tento ale v samotném videu často nevidí.

Módní inspirace

Outfity hodnotila Markétka Hebrová, 9. B

Tento díl naší pravidelné rubriky *Módní inspirace* zachycuje kousky z šatníku jasné kandidátky na supermodelku **Viktorie Nečasové** (8. A), která je nejen okouzlující mladá dáma, ale i aktivní sportovkyně.

Naší charismatické Viki by koneckonců slušel i pověstný pytel od brambor!

Do společnosti

Viki zvolila **velmi elegantní outfit**. Boty perfektně ladí k šatům. Tmavý outfit rozbíjí světlý pásek, který zároveň zdůrazňuje útlý pas. Také chválím decentně zvolené šperky (jemný náramek a řetízek kolem krku).

Známka: 1*

Pro sport

Na této fotografii můžeme Viki vidět ve **sportovním dresu**. Hodnotím spíše funkčnost k danému sportu. Musím ale podotknout, že i tento outfit Viki moc sluší.

Známka: 1

Volný čas na horách

Viki svou lásku ke sportu prostě nezapře! Nejen v tělocvičně, ale i na horách Viki outfit slušel. Růžové detaily na bundě krásně ladí k růžovým lyžařským kalhotům. I u tohoto outfitu musíme brát v potaz, že se jedná o **sportovní oblečení**.

Známka: 1

ODVAHA!!!

Už odmala nejsem moc odvážná a raději se držím stranou. Patřím mezi r **O**zvážené, a jestliže už jdu do nějaké odvážné akce, předem se rozmýšlím. Ano, nebo raději ne.

Jsou dny, kdy bych realizovala všechno o **d**vážné, ale raději se na druhou stranu dívám zpovzdálí.

Patřím mezi jedince, kteří musí být k něčemu odvážnému přemlouváni, protože sami se nez **v**ládnou "odvážit".

Znám ale chvíle, kdy zapomenu na str **a**ch. Uvedu vám příklad.

Každý rok v září, na začátku školního roku, přijedou kolotoče. Jakoby se ve mně objevila odvaha - nemám v ničem zábrany. V tu chvíli můžu jít do vše **h**o, nemám zábrany, vůbec žádný strach. Na rozdíl od Adi, kterou musím vždycky přemlouvat. Myslím si, že i ona najde časem odvahu a překoná se.

Chtěla bych vám touto cestou vzkázat, že každý máme kousíček odvahy ukrytý, jen ho musíme n **a**jít a nebát se nových věcí.

Karim Kudláčková, 8. A

KOUSEK ODVAHY

Odvaha neznamena nebojácnost. Odvaha znamená jít navzdory svému velkému strachu do neznáma. Každý potřebuje nějaký ten kousek odvahy. Například i vystoupit před početným publikem je situací, kdy tyto "kousky" hledáme.

Odvaha je například spojena i s adrenalinovými sporty. Já osobně bych si chtěla vyzkoušet bungee jumping, jelikož mě zajímá, jaké pocity se dostaví, když do toho půjdu.

Hledala jsem citát, který by vás mohl zaujmout.

„Odvaha pochází z myšlenky. Statečnost je pouze netrpělivostí v nebezpečí.“
Napoleon Bonaparte

Bohdana Hanzlíková, 9. B

PRO KRA STI NA CE

Co je to vlastně prokrastinace ???

Je to **neustálé odkládání věcí a úkolů na později.**

Prokrastinace může vyústit ve stres, pocit viny, psychickou krizi a ztrátu produktivity. Spojení těchto pocitů může vést k další prokrastinaci, vzniká tak *bludný kruh*. Prokrastinace je do určité míry normální psychologické chování. *Chronická prokrastinace ale může být příznakem vážné mentální poruchy!*

Deset rad jak se zbavit prokrastinace:

1. Stanovte si priority.
2. Pište si seznam a dodržujte ho.
3. Určete si termín.
4. Vyberte si odměnu (*ale neodměňujte se prokrastinací*).
5. Rozdělte si úkoly na menší části (*ne však na úplně malé části – dnes budu dělat minutu, za týden další minutu – takto rozhodně ne*).
6. Dělejte častější, ale kratší pauzy.
7. Plánujte s rozumem.
8. Dbejte na svůj vnitřní klid.
9. Nenechte se vyrušovat.
10. Cvičte a budete mít ještě více elánu (*;-)já necvičím, elánu mám přesto hodně;-)*).

Definice přátelství

amitié Freundschaft barátság friendship дружба

priateľstvo amicizia arkadaşlık amikeco ystävyys

przyjaźń φιλία amistad другарство prietenie

Myslím si, že **pravé přátelství** je o **důvěře** a **porozumění** toho druhého. Já mám takových přátel až moc, a to nejen i v Česku. Před zhruba rokem jsem se přes hru seznámila s Američankou jménem Lisa. V té době jí bylo jedenáct let a bydlela v New Jersey. Jelikož mezi Českem a Amerikou je časový posun měly jsme vždy stanovenou dobu, kdy si budeme psát.

Přátelit se ale nemusíme jenom s lidmi, ale i se zvířaty a předměty, ke kterým máme nějaký emoční vztah.

Dávejte si ale pozor, protože i ti nejbližší vám mohou vrazit kudlu do zad.

Alex Šmídová, 8. A

Pusinku?

Lucie Vorrethová, 9. B

Do mísy dejte
4 bílky a 120 g krupicového cukru,
do tuha vyšlehejte.

Postupně přidávejte moučkový cukr,
vanilkový extrakt,
škrob a ocet
a ještě 30 sekund šlehejte,
aby byl sníh pevný a lesklý.

Troubu předehřejte na 150 °C,
na plech vyložený pečícím papírem
čajovou lžící naneste
s rozestupy alespoň 5 cm
kopečky vyšlehaného sněhu.
Zadní stranou lžice je vytvarujte.

Teplotu v troubě
ztlumte na 140 °C,
pak do ní vložte plech s pusinkami.

Pečte 45 minut,
potom vypněte troubu,
otevřete ji
a pusinky v ní 10 až 15 minut
nechte chladnout.

Poté je teprve vyndejte
a nechte zcela vychladnout.

Na povrchu budou krásně křupavé,
uprostřed vláčné a měkké.

Hotové pusinky jsou
lahodné,
a tak si je vychutnejte.
Třeba s dobrou kávou nebo čajem.
Mmm...

Veriview

s paní učitelkou **Kateřinou Hofmanovou**

Společné foto paní učitelky Hofmanové s paní učitelkou Korbelovou

Jste pověřčivá?

Ne, nejsem pověřčivá.

Když jste byla malá, bála jste se něčeho, popřípadě čeho?

Bála jsem se psů. Rodiče se mě to snažili odnaučit. Koupili pejška pod stromeček. Když jsem rozbalila první krabici, která byla spíš bedna, a vyskočil z ní pejsek, byla to pro mě taková rána, že jsem si myslela, že to budou nejhorší Vánoce. Ale mělo to svůj efekt, protože jsem se s pejskem později skamarádila, a přestala jsem se tak bát psů. Teď už jsem spíš taková, že nastrčím ruce i psům, kterým bych neměla.

Co jste chtěla dělat, když jste byla malá?

Chtěla jsem být původně paní učitelkou v mateřské škole, protože jsem strašně ráda hlídala svoje mladší bratrance a sestřenice. Připadalo mi, že by to mohlo být smysluplné a zajímavé.

Máte nějakou vtipnou vzpomínku na dětství?

Já jsem celkem nešikovná, co se týče kreslení, malování nebo tvoření. To bylo pro mě těžké. První pětka přišla ve druhé třídě o Vánocích, když jsme vyráběli ozdoby na stromeček. Nějak jsem špatně poslouchala a špatně jsem si to představila. Prostříhla jsem šablonu, takže jsem donesla pětku z pracovního vyučování. Bylo to asi týden před Vánocemi. Vzpomínka není vtipná, ale zůstalo to ve mně celkem dost.

Máte ráda sladkosti? Na které „ujždíte“?

Já mám hodně ráda sladkosti, řekla bych, že je to až nemoc. Mám hodně ráda hořkou čokoládu v jakékoliv podobě. Ať už jsou to pralinky nebo je to čokoláda. Čokoláda je prostě moje.

Baví vás učení a přemýšlela jste někdy o jiném povolání?

Baví mě moc učení. Chvilí jsem přemýšlela o práci překladatelky, dokonce jsem si to vyzkoušela, ale právě to sezení u toho počítače a u slovníku mě moc nebavilo, takže jsem tu myšlenku hned opustila.

Chodíte ráda do kina? Jaký film se vám v poslední době nejvíc líbil.

Chodím do kina. Mohla bych to rozdělit. Chodím jednak s malými dětmi, protože mám malé děti, takže jsem viděla poslední různé animáky. Sem tam vyrazím s kamarádkami. Poslední film, který jsem viděla, byl Anděl Páně 2 a byl úžasný a moc se mi to líbilo. A doporučuji ho všem.

Mělo by se podle vás chodit do školy až na devět hodin? Alespoň v zimním čase?

Já se přiznám, že by mi to nevadilo, ale opravdu jen v zimě, protože v létě by mi bylo líto, že odpoledne je pěkně, a já sedím ve škole, někdy třeba do pěti hodin. Takže v zimě bych to klidně brala. Ale to je dobrý nápad!

Kdybyste mohla žít život jiné osoby?

Mně se popravdě líbí ten život, který žiji. Taková představa je celkem nebezpečná. Já si tu otázku trochu obejdu a řeknu vám, kde bych chtěla žít. Chtěla bych bydlet u moře. Nějaký hezký domeček, klid u moře, odpočívát, číst knížky. To by mě bavilo.

Mohla byste prozradit, co děláte ve volném čase?

Ráda čtu, pokud na to mám čas. Hlavně v období dovolené se snažím přečíst alespoň tři knížky. Ráda se hýbu, snažím se v zimě chodit bruslit, lyžovat a v létě například plavat.

Mohla byste seřadit roční období podle oblíbenosti?

Nejraději mám jaro, potom podzim, léto a nakonec zimu.

Jste tvrdohlavá?

Tento rozhovor jsme dělaly ve sborovně, kterou navštívila paní ředitelka a paní zástupkyně. Společně nám odpověděly na poslední otázku.

„V žádném případě. A jestli ano, tak jen v těch nejlepších situacích. Zdravě tvrdohlavá! Jen v tom nejlepším slova smyslu.“

Odpověděla paní ředitelka.

Ještě jsme vyhověly paní ředitelce, která si přála, abychom poznamenaly, že máme nejlepší výchovnou poradkyni v okrese Prostějov! Paní zástupkyně ještě dodala, že v celé České republice!

DAR ŘEČI

Bez řeči se neobejdeme. Komunikujeme s druhými lidmi a s celým světem. Je to dar. Můžeme **nahlas zpívat, křičet, svěřovat se ostatním**. Ale je to vždy výhodné?

Některé naše pocity nejdou vyjádřit slovy, nevíme, jak je přesně definovat. Snažíme se najít ten nejlepší způsob, jak druhým situaci vysvětlit. Oni to ale nemusí chápat.

Musíme vždy mluvit, abychom někomu něco sdělili?

Myslím, že jsou chvíle, kdy to není třeba.

Mnoho se dá říci pohledem a způsobem chování. Z očí člověka se dá opravdu číst. Svým kamarádům nemusíte říci, jak se zrovna cítíte, vždyť oni sami poznají, jestli jste právě *šťastní, smutní, zamilovaní, zmatení, nechápaví*. Jestliže rozpoznají, v jakém jste rozpoložení, začínají spekulovat o tom, co vás právě trápí, nebo rozesmívá.

Někdy je to výhodné, protože nemusíte nic vysvětlovat, ***stačí jen naznačit pohledem.***

Mlčením také můžete říct, jestli s něčím *souhlasíte, nesouhlasíte, nevíte*. Samozřejmě podle vzniklé situace.

Stisk ruky, pohled do očí může nahradit mnoho slov - vyjádří něco, co slovo nenahradí.

Člověk si jen těžko zapamatuje každé poděkování, ale *na pohled do očí se nezapomíná*.

Víte, ono je někdy lepší říct jedním pohledem úplně všechno, než slovy neříct vůbec nic.

Š R r r r r r A P N E L 8. A

V dnešní době se neobejdeš bez ...

... peněz; jídla; rodiny; kamarádů; mobilu; vzdělání; sportu; postele.

Ještě letos by měla ...

... zlepšit své chování; začít o sobě přemýšlet; nosit sešity do školy; přijít na něco, co by mi můj život změnilo; začít jíst zdravě, víc se učit.

Nápadů mám tolik, že ...

... nevím, co mám dřív dělat; je nosím místo sešitů do školy; si je nemůžu splnit; je můžu rozdávat; bych byl milionář, kdybych je prodal; mi nedávají smysl.

A vůbec si například nemyslím, že ...

... jsem lednička; bufet ve školách žákům škodí; patřím mezi ty, kteří jsou závislí na elektronice; bude válka.

Všechno najednou dostalo smysl, jelikož ...

... jsem našla informaci, která byla posledním dílem skládačky; jsem starší a rozumnější; už jsem starší a chápu to, co se smí/nesmí.

Být geniální a zároveň obyčejný je ...

... umění; pocit, který bohužel neznám; krutopřísne.

Výklad citátu slovy 8. A:

„Moderní člověk přesyčený informacemi musí čas od času zajít na dietu.“

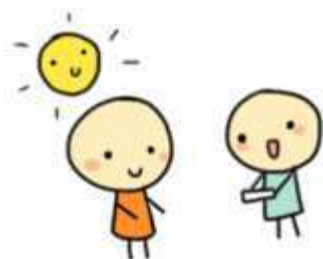
I. Fontana

Vždycky bychom alespoň na chvíli měli přestat pracovat, učit se ... a udělat si chvíli jenom pro sebe, rodinu nebo kamarády.

8. A

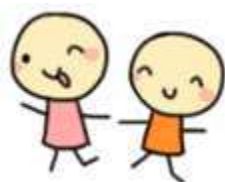
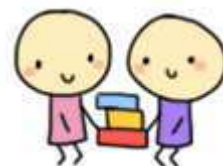
VĚCI, KTERÉ ZA TO STOJÍ

Jestliže se nad touto otázkou zamýšlím, napadá mě hned několik příkladů.

Například pocit štěstí, když jsme celá rodina pospolu na vysněné dovolené, plné sluníčka, odpočinku a dobré nálady.

Když mi rodiče připraví oslavu narozenin, o které jsem dopředu netušila. Nejde o dárky, ale o ten krásný pocit, že mě má opravdu někdo rád.

Můj život je bohatý o moji mladší sestřičku Jolanku:-). Pociť, kdy se na mě poprvé usmála a vyslovila moje jméno, to je právě to, o čem mluvím.

Lidé mohou mít drahá auta, velké domy, super práci, hodně peněz. Vyhrát miliony. Ale pokud nemáte kolem sebe lidi, kteří jsou vám blízcí a mají vás upřímně rádi, brzy pochopíte, co vám vlastně chybí.

Podpořit vás, když se vám něco nedaří, obejmout, mít kamarády, rodinu - to jsou ty věci, které za to stojí a nejde si je koupit.

Leona Galíčková, 6. C

ZA CO A PROČ BYCHOM MĚLI PODĚKOVAT

Poděkovat bychom měli za každý dobrý skutek, který pro nás někdo udělá. Např. pomůže nám s těžkou prací, daruje nějakou potřebnou věc.

Vyslovit velké díky patří i rodičům, protože o nás mají starost a věnují se nám.

Myslím si, že každému udělá radost, když taková slova může slyšet.

Máte to také tak?

Jaroslav Veselý, 8. A

Kristýna Popelková, 8. A

Zlo tu s námi žije už od pradávna. Můžeme z toho usoudit, že je typické pro lidskou společnost. Toto zlo poznáme všichni – škodí celku. Zlo je to, co způsobuje utrpení.

Fakt je, že jeden a ten samý čin může jednomu člověku přinést utrpení, a druhému radost a štěstí. Takový čin hodnotím jako zlo, jestliže na jedné straně způsobí utrpení.

Myslím, že zlo tady vždy bude mít svůj prostor.

Pečená úloha z 6. C

Domácí úloha

Zcela určitě se dá:

✓ napsat, spočítat, narýsovat, nakreslit ...

V řadě případů ji (bohužel) lze:

✗ opsat, ofotit, stáhnout z internetu ...

Kreativita některých našich žáků však nezná hranice !!!

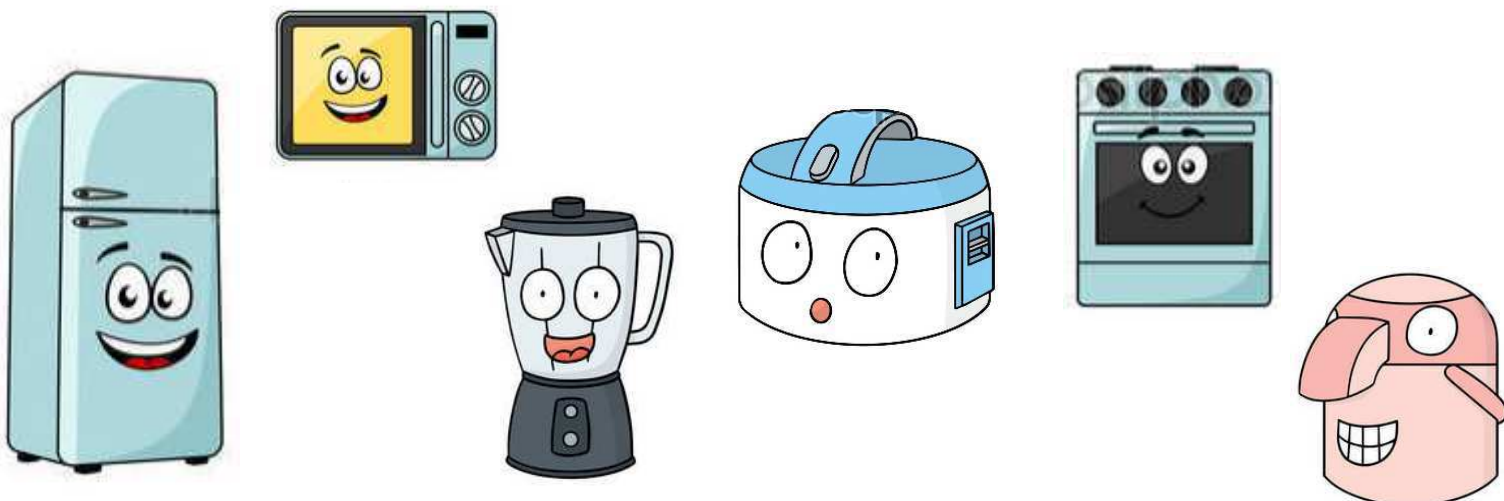
6. C překonala sama sebe a tvorbu DÚ upgradeovala. Žáci a žákyně této třídy pojali výuku slohu zcela novátorsky a pracovní postupy zrealizovali.

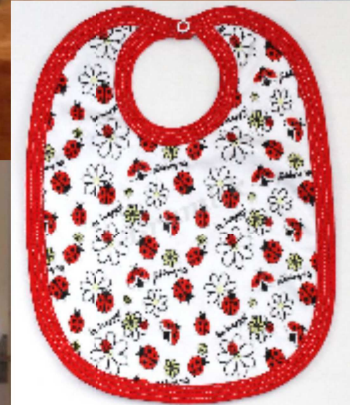
Došlo k známkové degustaci, při které třída zavoněla. V naší fotoreportáži můžete nyní sami opticky zhodnotit, jak jejich snažení dopadlo.

Padaly jedničky, pochvaly, ozývalo se mlaskání ...

V 6. C jsou domácí úlohy zkrátka pečené - vařené ;-).

Redakce Postřehu :-)

Autor fotoreportáže: Lukáš Kain, 6. C

Degustační meníčko 6. C

*B*anány v piškotu čokoládou obalené

*M*ramorová buchta

*B*ramboráky

*B*uchta Fu

*C*ereální pizza šneky

*H*rníčková bábovka

*C*ookies (sušenky)

*J*ednoduchý kefírový koláč podle babičky Vlastičky

*V*išňové řezy

*R*ychlé mini langoše

*C*itronové řezy